

27 oktober is het zover. De jaarlijkse brunch bij Even Resort van 13.15 tot 16.00 uur. Tot ziens!

Van de redactie

En plof daar vielen ze weer in de mailbox, reisverslagen van onze leden en De Schakel van Edo Sander.

Ga er maar eens goed voor zitten, misschien verleiden ze wel tot schrijven van nog meer verhalen voor een volgende nieuwsbrief.

Reisverhalen kunnen zo verbeeldend zijn dat je jezelf erbij wenst of zelfs erbij waant; de ervaring van de schrijver kruipt in de huid van de lezer. Die sensatie mocht uw redacteur bij de hierna volgende verhalen diverse malen ondervinden.

Snakten we de afgelopen zomer naar verkoelende regen die maar niet komen wilde, de afgelopen maand zorgde de regen ervoor dat verschillende zondag- en woensdagtochten of niet of alleen door de diehards gereden werden. Ook vandaag werden we ruim anderhalf uur eerder dan buienradar ons wijsmaakte verrast door een gestage bui; al is dat op de terugweg best wel overkomelijk met een warme douche in het vooruitzicht.

De ATB commissie is weer bijeen gekomen en heeft een eerste verkennende tocht gemaakt. Vorig jaar hadden we de heuvelrug tussen de Blokhut en camping Timmers langs het heideveld erbij getrokken met toestemming van de bosbeheerder. Voor onze komende tocht op 26 januari wordt dat niet toegestaan, omdat het tot gevaarlijke situaties kan leiden als de Taurossen zich op of nabij de heuvelrug bevinden. Dus daar moet nog gepuzzeld worden.

**Een
Franciscaanse
voetreis
Tineke Verkuijen**

Alle wegen leiden naar Rome

Een bekend gezegde, dat betekent dat je op meerdere manieren je doel kunt bereiken. Mijn doel is een lange afstandswandeling te maken. Acht jaar geleden zijn Wim en ik in mei van Saint Jean Pied de Port naar Finisterre gelopen, de bekende camino naar Santiago de Compostella. Een geweldige ervaring met een sportief element en vele leuke ontmoetingen, veel pelgrims op pad met ieder hun eigen doel.

Helaas een lange afstandswandeling was niet meer de wens van Wim. Dus na wat ruchtbaarheid te geven aan mijn plan om te gaan wandelen heb ik in Carien van Ham een sympathiek wandelmaatje gevonden.

In onze mooie groenrijke Udense omgeving worden de spieren getraind voor wandelingen in plaats van het rijden op de fiets. De voorbereidingen zijn getroffen: nieuwe goede wandelschoenen, het insmeren van de voeten met kamferspiritus, schapenwol voor het voorkomen van blaren, aanschaf van het boekje *Franciscaanse Voetreis* met een pelgrimspaspoort en het oefenen met de Garmin met de gedownloade etappes Assisi-Rome.

Na een overnachting in Assisi is op 2 september onze eerste wandeltocht met in onze rugzak alle spullen voor de voetreis en we mogen al meteen de San Monte Guhasio over, liefst 960 meter klimmen en 1.080 meter dalen. Voor mij is het aanpakken, ik voel al vlug de eerste druppels zweet op mijn voorhoofd; voor Carien als echte sportvrouw is het een makkie. Net voor het onweer losbarst, komen we aan in Spello en we overnachten in een sfeervolle Bed & Breakfast. De overnachtingen reserveren we zelf via booking.com of de gastheer/gastvrouw is zo vriendelijk te bellen voor een overnachtingsplaats voor de volgende bestemming. De slaappleatsen variëren van eenvoudige B&B's, hotelletjes, een appartement en kloosters. Bij de zusters was het ontbijt heel eenvoudig en bij de Birgitiessen was het zelfs "karig" met 2 sneetjes brood, jam en een pot thee. Een plakje kaas of vlees moest extra betaald worden. In het Rieti-dal bezoeken we Franciscaanse kloosters, gelegen in een prachtige en serene omgeving. De kloosters en kapelletjes stralen rust uit, er is tijd voor overpeinzingen en voor kaarsjes aansteken.

NIEUWSBRIEF

En waarom deze Franciscaanse voetreis? Op de website vind ik de volgende informatie:

Bijna 800 jaar geleden maakte Franciscus van Assisi lange voetreizen over het Apennijnse schiereiland, dat nu Italië heet. Hij hield van de natuur en van fraaie landschappen. Talrijke kerken, kloosters en kappelletjes markeren de plekken die volgens de geschiedenis Franciscus heeft belopen. De tocht begint in Florence en eindigt in Rome.

Deze informatie spreekt mij aan en zeker de levensstijl van Franciscus om te genieten van de kleine dingen van het leven en dankbaar te zijn voor het mooie dat ons omringt. Ook natuurlijk het sportief bezig zijn lokt mij naar deze voetreis en dan het gedeelte van Assisi naar Rome.

De etappes zijn heel gevarieerd, van landwegen tot asfaltwegen, van karresporen tot smalle stille paden en vele paden met stenen bezaaid. Lopend over flanken, sjouwend door de bergen, dwalend door pittoreske dorpjes en middeleeuwse stadjes met hun sfeervolle pleinen. Slingerend over de uitlopers van de Apennijnen, over de heuvelruggen met mooie vergezichten over Umbrië en Lazio. Wandelend langs de olijf- en wijngaarden met de smaakvolle blauwe en witte druiven en langs bomen met rijpe vijgen en abrikozen. Kijkend naar kastanjabomen, platanen met hun karakteristieke stam door hun afvallende schors, de sterke eiken en beuken met hun eikels en nootjes. Proevend van de bramen en de cactusvruchten. Genietend van de mooie en verrassende vergezichten. In de verte zien we Montelibretti liggen als een sprookje op de top. Op het dorpsplein aankomend nodigt een vrouw ons uit om mee te eten met families en met hen een wijntje te drinken. Een gezellig en gastvrij tafereel.

NIEUWSBRIEF

Er zijn vele wegen die naar Rome leiden. De route is afgelegd in 17 wandeldagen en Strava registreert in totaal 316 kilometers met 9.146 hoogtemeters. Op 18 september is het doel bereikt: het eindpunt van de Franciscaanse voetreis, Rome. Bij de gastvrije *Kruisheren* overnachten we in het stille klooster. In de hoofdstad is het wennen aan de drukte van het verkeer. Bij het indrukwekkende Sint Pietersplein bemachtigen we ons *testimonium*, het bewijs dat we de route succesvol hebben afgelegd.

Een rijke ervaring!

Vrede en alle goeds.

De Schakel

Edo Sander

De meesten kennen mij wel, maar voor degenen die mij niet kennen: Ik ben Edo Sander, 75 jaar, geboren in Delfzijl (Gr.), 51 jaar getrouwd met Marjan, die jullie ook wel kennen, want ze fietst al jaren bij de club. We hebben twee zonen Ed en Mark en twee kleinzonen Nick van 25 en Mike van 21. Sinds 6 jaar hebben we een Chinese schoondochter genaamd Sun Hui, waarmee we in 2014 op rondreis zijn geweest in China. We hebben daar zelfs een paar keer gefietst. Het was een reis om nooit te vergeten.

Ik ben in 1978 met EMI Music naar Uden gekomen en heb daar in de jaren van vinyl en de opkomst van de cd verschillende functies gehad, o.a. grondstoffenafdeling, werkvoorbereiding en expeditie. Ik heb 37 jaar bij EMI gewerkt. Toen ik in Uden kwam wonen ben ik 7 jaar jeugdleider bij FC Uden geweest en heb winteravondvolleybal gespeeld. Ook ben ik nog keeper in het bedrijfszaalvoetbalteam geweest, dat werd gesponsord door Drukwerk van Harry Slinger, die met dat rode petje.

NIEUWSBRIEF

Maar door eerst een meniscus- en daarna een kruisbandenoperatie moest ik hiermee stoppen. De specialist raadde mij daarna aan te gaan fietsen. Er werd een racefiets en een wieleroefuit aangeschaft en na rondjes van 40 en 50 km rond Uden, werd het tijd om wat verder te fietsen. In het Udens Weekblad las ik dat Toer- en Trimvereniging Uden de Kempentocht organiseerde, een route geheel uitgezet met pijlen. Zo kwam ik voor het eerst in contact met de vereniging. Na het inschrijven en met een routebeschrijving ging ik op pad voor de 100 km, want ik dacht 160 km dan kom ik deze dag niet meer thuis. Bij terugkomst van deze tocht ben ik meteen lid geworden, dit was 20-06-1987. Op mijn eerste tocht met de club reed ik na 20 km m'n achterband lek. De schrik sloeg mij om het hart. Moesten ze nu allemaal op mij wachten? Er werd lek geroepen en de hele groep kwam tot stilstand. De fiets werd uit mijn handen gepakt en voor ik het wist, was deze in een mum van tijd weer rijklaar.

In 1988 reed ik op een betere fiets met veel plezier vele tochten met de club mee. Wel moest ik tijdens de eerste Ardennentraining de Redoute op sokken oplopen. Met schoenen met blokken eronder ging niet. Mijn eerste Luik-Bastenaken-Luik kwam ik wel fietsend de Redoute op en daarna heb ik samen met andere leden van de club o.a. de Amstel Gold, De Waalse Pijl, Ronde van Vlaanderen, Limburgs Mooiste, Diekirch-Valkenswaard, de Vogezenocht, de Beneluxtocht en de Ronde van Nederland gereden. En niet te vergeten de tocht met een groep naar Lippstadt, waar we door onze Duitse gastheren fantastisch werden onthaald. Enkele jaren later reed ik nog de Marmotte en enkele etappes van de 100 Colstocht in Frankrijk, met daarin o.a. de beklimming van de Mont-Ventoux. Onderweg sliepen we in tentjes.

Samen met Sef Janssen heb ik 10 jaar lang de Koninginnetochten uitgezet en nadien met een aantal andere leden van de vereniging, die nu de organisatie op zich hebben genomen. Ik heb jarenlang met Han v.d. Werf (oud lid) de zondag clubtochten voorbereiden en toen Han aangaf niet meer als toerleider door te willen gaan, werd mij door de clubleden een beetje opgedrongen om als toerleider verder te gaan, want ze dachten, die weet de weg wel. Zodoende had ik in dat jaar \pm 25 tochten als toerleider. Iemand uit Groningen moest de mensen in Brabant de weg wijzen (toen nog zonder navigatie).

Een hoogtepunt was dat ik met een groep van 13 personen een week in Noorwegen geweest ben om daar de 2-daagse Telemark Tours te fietsen van in totaal 375 km, waar Marjan de volgwagen reed. Deze tocht had ik al vier keer eerder mee gereden met een aantal renners van Vlug Terug uit Den Dungen. Een week samen weg, een belevenis en ontzettend gezellig.

Ook maakte ik 10 jaar lang de routes voor een gemengde groep van onze club. Eerst een 2-daagse en later een 3-daagse tocht in Nederland van \pm 130 km heen en 130 terug. Daar ben ik mee gestopt en maak nu al een aantal jaren de routes voor de damesgroep, die nu ook al 5 jaar een 3-daagse tocht vanuit Uden rijden. Dit jaar nog naar Schin op Geul in Limburg.

Ik heb in alle groepen gefietst en rij nu met plezier in groep 5 en ben daar kalendercoördinator. Verder hoop ik in de toekomst nog vele mooie kilometers te maken met onze club.

Ik geef de Schakel door aan Henk v.d. Hoogen

3 daagse damestocht Marjan Sander

3-Daagse fietstocht naar Schin op Geul op 6-7 en 8 september 2019.

Dit jaar ging de (speciale)damesgroep van onze club voor de 5^e keer op een 3-daagse fietstocht. De groep was iets kleiner dan vorige jaren, want enkele dames hadden andere prioriteiten. Na Noordwijk, Berg&Terblijt, Amersfoort en Nunspeet, gingen we dit keer met 7 enthousiaste dames, te weten Elske, Els, Angeline, Ria, Lies, Han en Marjan, naar Schin op Geul. Hier had Ria een leuk hotel geboekt. Edo had de vorige tocht naar Limburg wat aangepast en zou samen met Nico de bagage wegbrengen en ophalen en de dames onderweg ondersteunen.

1e dag

Op vrijdag 6 september werd om 9.00 uur gestart bij Ria en Nico op Stoffels. Toen alle dames er waren werden er nog enkele foto's genomen en konden we vertrekken. De tocht voerde in het begin over bekende wegen richting Gemert. Vervolgens via Liessel, Neerkant en Meijel naar eetcafé De Stoep voor de eerste pauze, alwaar we op het terras koffie hebben gedronken. Op een plekje bij het water genoten we later nog van de koffie met vlaai, die Ria had meegenomen. Onderweg werd er afwisselend op kop gereden en werd er flink "gebuurt". Door de opsplitsing van groep 4 zien we elkaar niet wekelijks meer en was er zodoende genoeg om bij te praten. Angeline was een goed baken onderweg met haar knalgele helm en Elske zat heerlijk achterin en kon ons zo mooi in de gaten houden. Langs Roggel en het mooie bosgebied bij Haelen, staken we bij Wessems de Maasbrug over. Langs de Maasboulevard in Maasbracht weer naar de andere kant van het kanaal naar Roosteren. Hier hebben we geluncht bij hotel De Roosterhoeve, dat op een prachtige locatie lag. Langs Obbicht, Nattenhoven en Stein richting Elsloo, waar we dit keer niet de hele steile afdaling naar beneden namen. Via Beek, Geverik en Arensghout kwamen we in Valkenburg. Daarna was het nog maar enkele kilometers naar Schin op Geul. Op het terras genoten we samen met Nico en Edo van een drankje. Na een heerlijk diner nog een rondje wandelen en toen naar bed.

2^e dag

Voor deze dag had Edo een route van ongeveer 55 km gemaakt naar het Drielandenpunt in Vaals. Na het uitstekende ontbijt maakten we ons klaar om te vertrekken. Vanaf het hotel moesten we al gelijk een heuvel op en dat zou niet de laatste zijn. Over mooie wegen met enkele klimmetjes kwamen we via Ubachsberg bij de lange afdaling Trintelen en Eys naar Wittem. Door Mechelen en Helle reden we naar de Camerig. Daarboven hebben we koffie gedronken. Het was een drukte van belang op de weg, want niet alleen waren er veel fietsers, die een toertocht reden, ook was er een rally met oude auto's en bromfietsen.

NIEUWSBRIEF

De lange klim naar het Drielandenpunt was er één om in je eigen tempo naar boven te rijden. Toen iedereen boven was hebben we even gepauzeerd en wat gegeten. Bij het monument op het Drielandenpunt werden enkele foto's genomen en toen in vliegende vaart de afdaling in. Via Wittem, waar enkele dames een kaarsje opstaken in de Gerarduskapel, naar Valkenburg voor de lunch, heerlijk in het zonnetje op een mooi terras. Na ons opgefrist te hebben in het hotel liepen we voor het diner naar een leuk Zuid-Amerikaans restaurantje, waar ze tapas hadden. Hier werd gesmuld van het lekkere eten. Na deze gezellige dag was iedereen wel moe en ging naar bed.

3^e dag

Alvorens te gaan ontbijten werden de tassen ingepakt. Het was bewolkt en de wegen waren nat. Na een stevig ontbijt en het maken van enkele broodjes voor onderweg, laadde Edo, die inmiddels was gearriveerd, de tassen in. De fietsen werden nog even nagekeken en toen begon het te regenen. Vlug de regenjasjes aan en op weg. Eerst reden we naar Valkenburg en daarna richting Meerssen. Het was goed opletten op de gladde keitjes. In Geulle aan de Maas moesten we de Maas over. Over een steil pad naar beneden, kwam van de overkant het voetveer aangevaren. Op dit gedeelte van de Maas kan niet gevaren worden en hebben ze het Julianakanaal gegraven. Door Uikhoven in België, kwamen we op een zgn. Jaagpad, een heel mooi kilometers lang fietspad, langs de Willemsvaart. Enkele keren moesten we eraf om een slingertje te maken. Bij Neeroeteren was het Jaagpad opgebroken, zodat we bij de sportvelden belanden. Inmiddels was het droog geworden en werden de regenjasjes uitgetrokken en hielden we een korte pauze.

NIEUWSBRIEF

De omleiding die we tegenkwamen was echt op z'n Belgisch. Slecht aangegeven en geen touw aan vast te knopen. Jammer genoeg kozen we de verkeerde richting en kwamen zodoende in Kinrooi. Daar even de weg gevraagd aan wat renners, die op het terras al aan het bier zaten. We waren inmiddels wel aan koffie toe en hebben er tevens geluncht. Edo was inmiddels ook gearriveerd en samen met Han hebben ze een alternatieve route bedacht. Die zou nu via Stramproy naar Weert gaan en daarna bij Nederweert het fietspad op langs de Zuid-Willemsvaart. Via Helmond en Aarle-Rixtel kwamen we weer op bekend terrein. Na Erp was het nog maar een stukje naar Uden, waar we klokslag 5 uur op de Markt aankwamen. Bij 't Stulpke nog een afscheidsdrankje genomen op weer een geweldige 3-daagse met in totaal 313 km.

**Melden
Lief en Leed**

Mailen naar ledenttvuden@gmail.com

of bellen naar Maaïke van den Berg 06 23618357

**Bijdrage
Nieuwsbrief**

Mailen naar famvandijk@home.nl